

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА

від 20 серпня 1993 р. № 661
Київ

Про затвердження Положення про моніторинг земель

{Із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ

[№ 2041 від 26.12.2003](#)

[№ 1048 від 12.10.2011](#)

[№ 334 від 25.04.2012](#)

[№ 413 від 07.06.2017](#)- зміни визнано неконституційними. Див. Рішення

Конституційного Суду [№ 8-р/2019 від 25.06.2019](#)

[№ 760 від 21.08.2019](#)

[№ 916 від 06.11.2019](#)

[№ 1065 від 04.12.2019](#)}

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Затвердити [Положення про моніторинг земель](#), що додається.

2. Установити, що роботи з ведення моніторингу земель здійснюються за рахунок державного бюджету в межах асигнувань на проведення земельної реформи та частини коштів від плати за землю, що надходять до місцевих бюджетів.

Прем'єр-міністр України	Л.КУЧМА
Перший заступник Міністра Кабінету Міністрів України	В.НЕСМІХ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 20 серпня 1993 р. № 661
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
[від 21 серпня 2019 р. № 760](#))

ПОЛОЖЕННЯ
про моніторинг земель

{У тексті Положення слово "Мінагрополітики" замінено словом "Мінекономіки" згідно з Постановою КМ № 916 від 06.11.2019}

1. Моніторинг земель - система спостереження за станом земель з метою своєчасного виявлення змін, їх оцінки, відвернення та ліквідації наслідків негативних процесів.

Об'єктом моніторингу є всі землі незалежно від форми власності на них.

Складовою частиною моніторингу земель є моніторинг ґрунтів.

Моніторинг ґрунтів на землях сільськогосподарського призначення проводиться Мінекономіки відповідно до затвердженого ним положення.

2. Залежно від мети спостережень та ступеня охоплення території проводиться такий моніторинг земель:

національний - на всіх землях у межах території України;

регіональний - на територіях, що характеризуються єдністю фізико-географічних, екологічних та економічних умов;

локальний - на окремих земельних ділянках та в окремих частинах (елементарних структурах) ландшафтно-екологічних комплексів.

3. Моніторинг земель складається із систематичних спостережень за станом земель (агрохімічна паспортизація земельних ділянок, зйомка, обстеження і вишукування), виявлення у ньому змін, а також проведення оцінки:

процесів, пов'язаних із змінами родючості ґрунтів (розвиток водної і вітрової ерозії, втрата гумусу, погіршення структури ґрунту, заболочення і засолення), заростання сільськогосподарських угідь, забруднення земель пестицидами, важкими металами, радіонуклідами та іншими токсичними речовинами;

стану берегових ліній річок, морів, озер, заток, водосховищ, лиманів, гідротехнічних споруд;

процесів, пов'язаних з утворенням ярів, зсувів, сільовими потоками, землетрусами, карстовими, криогенними та іншими явищами;

стану земель населених пунктів, територій, зайнятих нафтогазодобувними об'єктами, очисними спорудами, гноєсховищами, складами пально-мастильних матеріалів, добрив, стоянками автотранспорту, захороненням токсичних промислових відходів і радіоактивних матеріалів, а також іншими промисловими об'єктами.

Спостереження за станом земель залежно від строку та періодичності їх проведення поділяються на:

базові (вихідні, що фіксують стан об'єкта спостережень на момент початку ведення моніторингу земель);

періодичні (проводяться через рік і більше);

оперативні (фіксують поточні зміни).

4. Проведення моніторингу земель здійснюється у такому порядку:

виконання спеціальних зйомок і обстеження земель;

виявлення негативних факторів, вплив яких потребує здійснення контролю;

оцінка, прогноз, запобігання впливу негативних процесів.

На локальному та регіональному рівні моніторинг земель проводять територіальні органи Держгеокадастру, на національному рівні - Держгеокадастр.

5. Стан земельного фонду оцінюється за результатами проведення аналізу послідовних спостережень і порівняння одержаних показників.

6. Інформаційне забезпечення моніторингу земель складається з даних, які мають необхідну повноту для об'єктивної оцінки ситуації, її моделювання та прогнозування.

7. Ведення моніторингу земель здійснює Держгеокадастр за участю Мінекоенерго, Мінекономіки, Національної академії аграрних наук та ДКА.

{Пункт 7 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ [№ 1065 від 04.12.2019](#)}

8. Основою технічного забезпечення моніторингу є автоматизована інформаційна система.

9. Інформація про результати моніторингу, одержана під час спостережень за станом земель, узагальнюється за районами, містами, областями, Автономній Республіці Крим, а також за окремими природними комплексами і передається у пункти збору автоматизованої інформаційної системи територіальних органів Держгеокадастру.

Форма та порядок надання інформації з моніторингу земель затверджується Мінекономіки.

За результатами оцінки стану земель складаються звіти, прогнози та рекомендації, що подаються місцевим органам виконавчої влади, органам місцевого самоврядування та Держгеокадастру для вжиття заходів до запобігання і ліквідації наслідків негативних процесів.

{Положення в редакції Постанови КМ [№ 760 від 21.08.2019](#)}